

SLÆGTEN

AF

GUSTAV WIED

Autoriseret Bearbejdelse.

Eneret: »Skandinavisk-Russisk Handelshus«, København.

Enkebaronesse Juliane v. Leunbach, kaldet hendes Naade
Fru *Jonna Neiiendam*, Det kgl. Teater
Helmuth, hendes Søn, Herr *Rasmus Ottesen*, Det kgl. Teater.
Alvilda, hans Hustru, Frk. *Carla Müller*, Det kgl. Teater.
Karen, hendes Datter af første Ægteskab,
Gudrun Houlberg, Det kgl. Teater
Grev v. Scheele, Herr *Richard Jensen*, Det kgl. Teater.
Pastor Adolf Mascani til Næsgaardene og Utterslev,
Herr *E. Rosenbaum*, Det kgl. Teater.
„Stasia“, Enkebaronessens døvstumme Pige, Fru *E. Birkerod-Schiwe*
En Tjener paa „Næsset“, Herr *P. Andersen*, Det kgl. Teater.
„Kaninen“, Karens Lærerinde, Fru *Hildur Møller*, Det ny Teater.

Handlingen foregaar i Nutiden.

SLÆGTEN

AF

GUSTAV WIED

Autoriseret Bearbejdelse.

Eneret: „Skandinavisk russisk Handelshus“, Københ.

Enkebaronesse Juliane v. Leunbach, kaldet hendes Naade
Fru *Jonna Neliendam*, Det kgl. Teater.

Helmuth, hendes Søn, Herr *Rasmus Otlesen*,
Det kgl. Teater.

Alvilda, hans Hustru, Frk. *Carla, Müller*, Det kgl. Teater.

Karen, hendes Datter af første Ægteskab,
Guðrun Houlberg, Det kgl. Teater.

Grev v. Scheele, Herr *Richard Jensen*, Det kgl. Teater.

Pastor Adolf Mascani til Næsgaardene og Utterslev,
Herr *E. Rosenbaum*, Det kgl. Teater.

„Stasia“, Enkebaronessens døvstumme Pige,
Fru *E. Birkerød Schiwe*.

En Tjener paa Næssø, Herr *P. Andersen*, Det kgl. Teater.

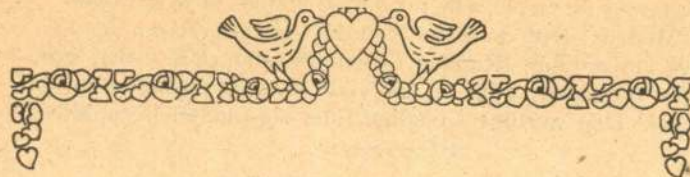
„Kaninen“, Karens Lærerinde,
Fru *Hildur Møller*, Det ny Teater.

Handlingen foregaar i Nutiden.

Baron Leunbach og Gemalinde vender hjem fra Bryllupsrejse for at tage Ophold paa deres Gods i Jylland. Landsbyen og Folkene paa Gaarden har beredt dem en festlig Modtagelse og paa Slotstrappen venter Baronens Moder, „den gamle Naade“, med sin døvstumme Pige Stasia. Da Baronessen stiger ud af Ekvipagen i Slotsgaarden, forstaar man strax, at hun ikke behager Svigermøderen; denne hilser hende ogsaa temmelig reserveret, tager haanlig Maal af hendes Toilette og opdager øjeblikkelig, at hun er malet. Baronessen viser paa sin Side tydeligt, at hun ikke bryder sig om at vinde sin Svigermøders Sympati; hun optænder snarere hendes Harm ved sin hensynsløse Arogance. Man ser saaledes ved den første Familiemiddag, hvorledes hendes idelige Rettelser og Reprimander til Karen (hendes Datter af første Ægteskab) egentlig sigter til den gamle Naade, der ikke spiser korrekt og negligerer den gode Tone. At „den gamle Naade“ ikke er særlig kultiveret, ses jo bedst i hendes Forhold til den døvstumme Stasia. I Sovekammeret, hvor Stasia om Aftenen skal sætte Papilotter i den gamles Krøller, udarter Skænderiet mellem dem til Slagsmaal. Stasia vil have sin røde Brystsløjfe, og da dette nægtes hende, sætter hun levende Biller og Oldenborrer paa „Naaden“, der til Straf lukker hende ind i et Skab.

Efter som Dagene gaar, voxer den „gamles“ Nag til Svigerdatteren, og hun undser sig ikke for at belure og udspionere hende. Hun opdager ogsaa snart, at Baronessen er utro og optaget af et tidligere Kærlighedsforhold til sin Fætter, Grev S., der er i Besøg paa Slottet. En Dag, da „den gamle Naade“ spadserer i Parken ved Straahytten, ser hun, at denne er lukket; hun rykker i Døren, som er lukket indvendig fra, og aner strax et hemmeligt Møde mellem de to; resolut skyder hun den

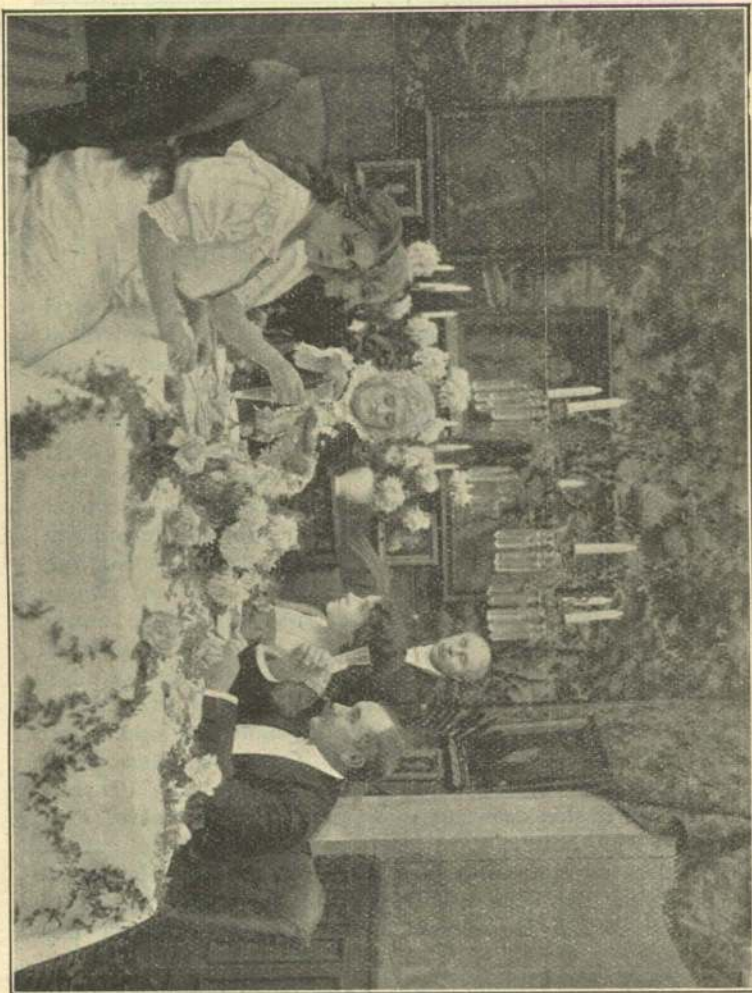

Baron Leunbach og Gemalinde vender hjem fra Bryllupsrejse for at tage Ophold paa deres Gods i Jylland. Landsbyen og Folkene paa Gaarden har beredt dem en festlig Modtagelse og paa Slotstrappen venter Baronens Moder, „den gamle Naade“, med sin døvstumme Pige Stasia. Da Baronessen stiger ud af Ektipagen i Slotsgaarden, forstaar man strax, at hun ikke behager Svigermoderen; denne hilser hende ogsaa temmelig reserveret, tager haanlig Maal af hendes Toilette og opdager øjeblikkelig, at hun er malet. Baronessen viser paa sin Side tydeligt, at hun ikke bryder sig om at vinde sin Svigermoders Sympati; hun optænder snarere hendes Harm ved sin hensynsløse Arogance. Man ser saaledes ved den første Familiemiddag, hvorledes hendes idelige Rettelser og Reprimander til Karen (hendes Datter af første Ægteskab) egentlig sigter til den gamle Naade, der ikke spiser korrekt og negligerer den gode Tone. At „den gamle Naade“ ikke er særlig kultiveret, ses jo bedst i hendes Forhold til den døvstumme Stasia. I Sovekammeret, hvor Stasia om Aftenen skal sætte Papilotter i den gamles Krøller, udarter Skænderiet mellem dem til Slagsmaal. Stasia vil have sin røde Brystsløjfe, og da dette nægtes hende, sætter hun levende Biller og Oldenborrer paa „Naaden“, der til Straf lukker hende ind i et Skab.

Efter som Dagene gaar, voxer den „gamles“ Nag til Svigerdatteren, og hun undser sig ikke for at belure og udspionere hende. Hun opdager ogsaa snart, at Baronessen er utro og optaget af et tidligere Kærlighedsforhold til sin Fætter, Grev S., der er i Besøg paa Slottet. En Dag, da „den gamle Naade“ spadserer i Parken ved Straahytten, ser hun, at denne er lukket; hun rykker i Døren, som er lukket indvendig fra, og aner strax et hemmeligt Møde mellem de to; resolut skyder hun den

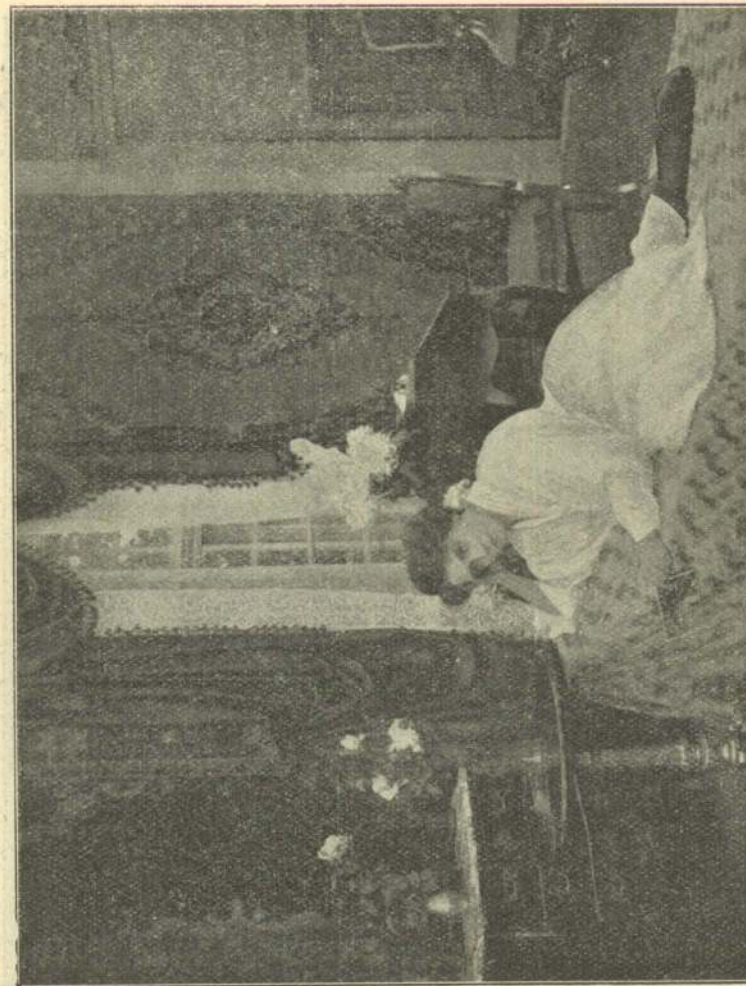
udvendige Slaa for, gaar bort og stiller sig paa Lur bag Træerne for at se, om hendes Mistanke er begrundet.

Medens dette passerer ved Hytten har Karen og hendes Guvernante (Kaninen) mødt Præsten oppe i den store Allé og fortalt ham, at de vilde ned til Stranden for at

bade. Den værdige Gejstlige føler sig umaadelig ophidset ved Tanken paa denne Scene, og efter en kort Kamp med sine uridderlige Sanser, sniger han sig efter de unge Piger og belurer deres Afklædningsscene. Efter dette Syr vender han i stærkt alteret Tilstand tilbage gennem Parken og hører her Raab og Dundren fra Straahytten; han iler derhen og lukker op; Baronessen styrter aandeløs og

forstyrret ud, griber instinktmæssig fat i hans Arm for at fortælle ham om Tildragelsen, men Ungdommens sædelige Vogter kommer ved denne Berøring fuldstændig ud af Ligevægt og omfavner Baronessen paa en ret exalteret Maade; hun ryster ham af sig og befaler ham i

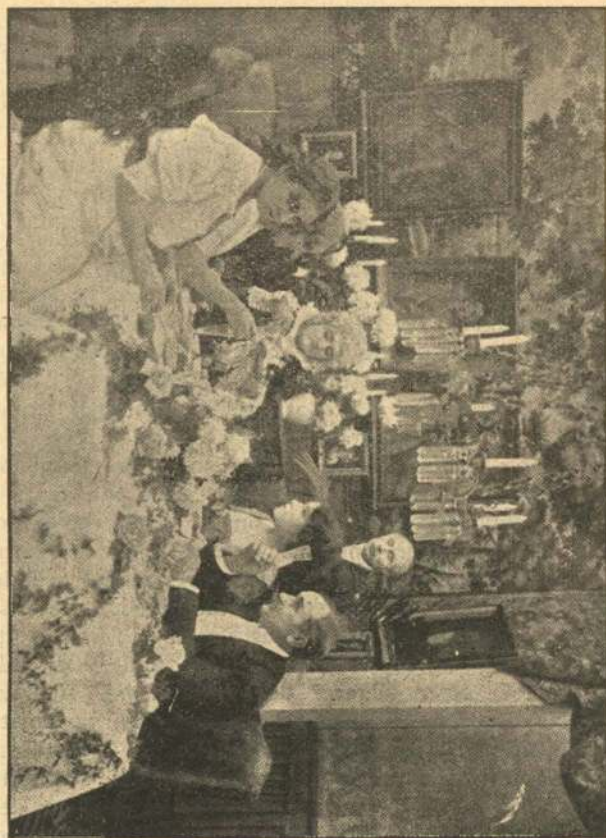

ophøjet krænket Værdighed at gaa. Da saa den brat afkølede Synder skamfuld lister bort, tager Baronessen en om Afsked med sin Elsker; han gaar dybere ind i Parken, og hun begiver sig ad Stien forbi Svigermoderens Lurepost uden at ane, at hun nu er forraadt og prisgivet hendes Hævn.

Greven rejser af Forsigtighed Dagen efter, men ved-

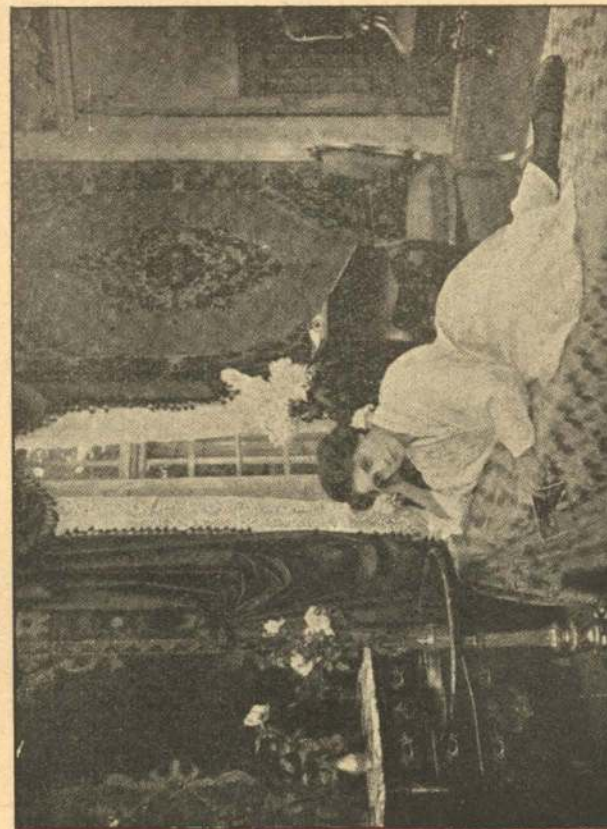
udvendige Slaa for, gaar bort og stiller sig paa Lur bag Træerne for at se, om hendes Mistanke er begrundet.

Medens dette passerer ved Hytten har Karen og hendes Guvernante (Kaninen) mødt Præsten oppe i den store Allé og fortalt ham, at de vilde ned til Stranden for at bade. Den værdige Gejstlige føler sig umaadelig ophidset

ved Tanken paa denne Scene, og efter en kort Kamp med sine uridderlige Sanser, sniger han sig efter de unge Piger og belurer deres Afklædningsscene. Efter dette Syn vender han i stærkt alteret Tilstand tilbage gennem Parken og hører her Raab og Dundren fra Straahytten; han iler derhen og lukker op; Baronessen styrter aandeløs og forstyrret ud, griber instinktmæssigt fat i hans Arm for at fortælle ham om Tildragelsen, men Ungdommens sædelige Vogter kommer ved denne

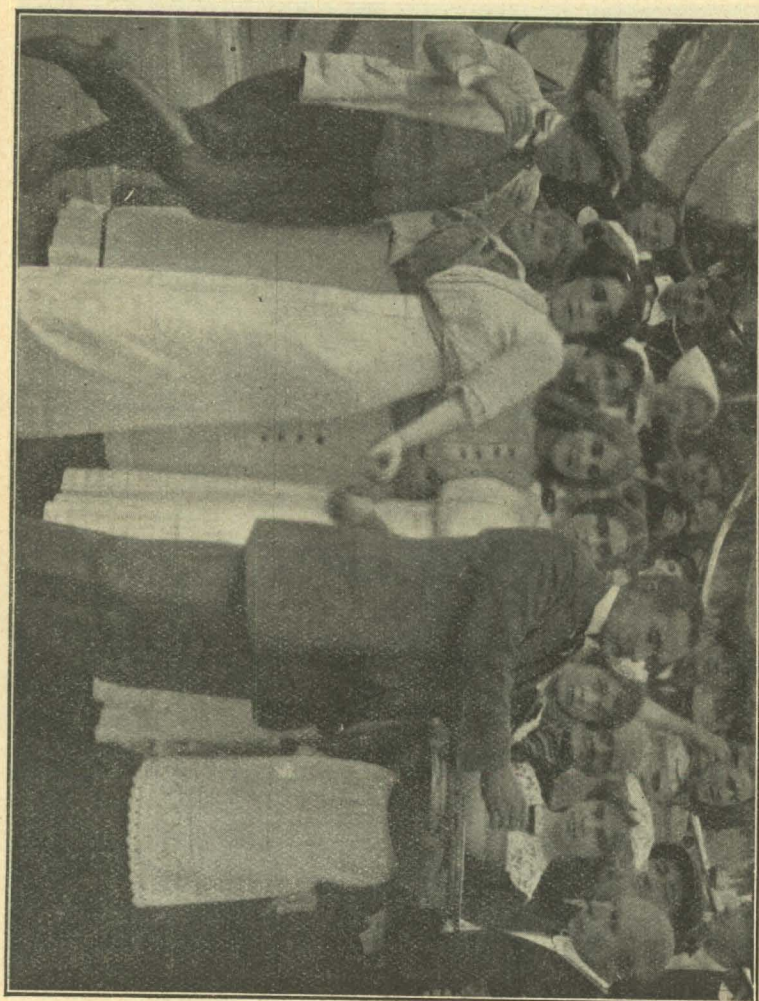
Berøring fuldstændig ud af Ligevægt og omfavner Baronessen paa en ret exalteret Maade; hun ryster ham af sig og befaler ham i ophøjet krænkethed at gaa. Da saa den brat afkølede Synder skamfuldt lister bort, tager Baronessen en om Afsked med sin Elsker; han gaar dybere ind i Parken, og hun be-

giver sig ad Stien forbi Svigermoderens Lurepost uden at vide, at hun nu er forraadt og prisgivet hendes Hævn.

Greven rejser af Forsigtighed Dagen efter, men vedbliver at staa i Brevvexling med Baronessen. Da den „gamle Naade“ nogle Uger senere spadserer i Haven, finder hun under en Busk et af Baronessen tabt Brev, og af dette fremgaar, at Greven hemmeligt vil komme tilbage og møde Baronessen i den gamle Straahytte un-

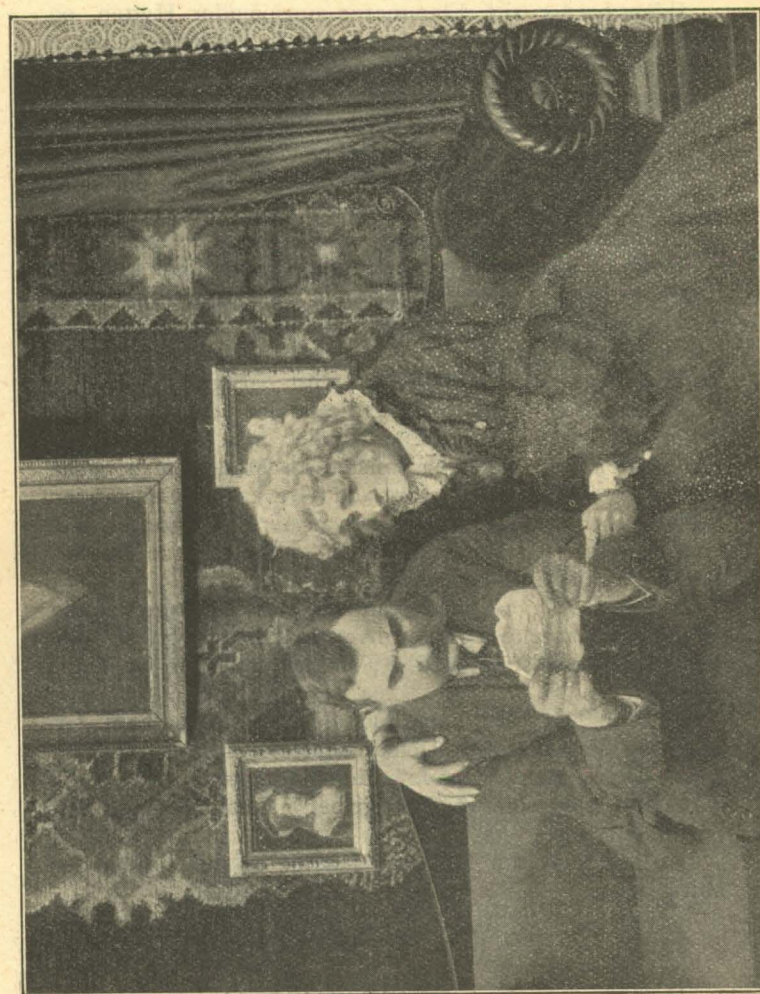
bliver at staa i Brevvexling med Baronessen. Da den „gamle Naade“ nogle Uger senere spadserer i Haven, finder hun under en Busk et af Baronessen tabt Brev, og af dette fremgaar, at Greven hemmeligt vil komme tilbage og møde Baronessen i den gamle Straahytte un-

der Høstgildet. Den „gamle Naade“, der er henrykt over dette Bevis paa Svigerdatterens Utroskab, opsøger strax sin Søn og viser ham Brevet. Hans Jalousi og Raseri kender ingen Grænser og som et vildt Dyr styrter han ind til den intet anende Hustru, holder Brevet op for hende, knuser hendes Elskers Billede, raaber hende „Sk-

ge“ ind i Ansigtet, flaar i brutalt Raseri Klæderne af hende og bærer hende ind i Soveværelset.

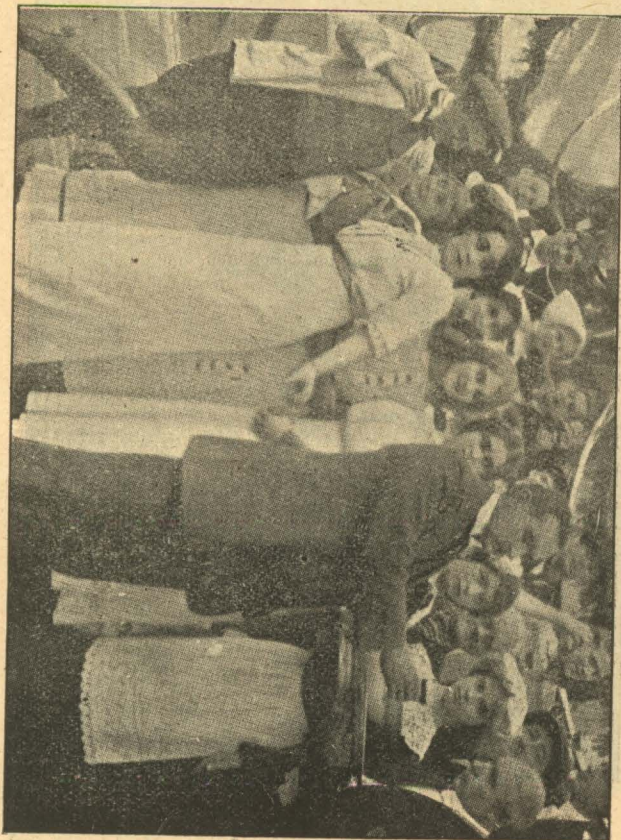
Aftenen for Høstgildet oprinder, og i den pyntede Folkestue danser Karle og Piger Side om Side med Herskabet. Medens der spises Æbleskiver og drikkes Punsch,

ser Baronessen — (hvem Ægteemandens Øjne stadig har vogtet) — dog sit Snit til at smutte ud og ile ned til Straahytten for at advare Greven. I hurtigt Løb naa'r hun Hytten, i hvis Dør Greven staar og ryger en Cigaret; da han ser Baronessen, kaster han tankeløst Cigaretten og drager hende med sig ind.

Baronen, som hurtigt opdager hendes Forsvinden, løber

der Høstgildet. Den „gamle Naade“, der er henrykt over dette Bevis paa Svigerdatterens Utroskab, opsøger strax sin Søn og viser ham Brevet. Hans Jalousi og Raseri kender ingen Grænser og som et vildt Dyr styrter han ind til den intet anende Hustru, holder Brevet op for hende, knuser hendes Elskers Billede, raaber hende „Skø-

ge“ ind i Ansigtet, flaar i brutalt Raseri Klæderne af hende og bærer hende ind i Soveværelset.

Aftenen for Høstgildet oprinder, og i den pyntede Folkestue danser Karle og Piger Side om Side med Herskabet. Medens der spises Æbleskiver og drikkes Punsch, ser Baronessen — (hvem Ægtemandens Øjne stadig har vogtet) — dog sit Snit til at smutte ud og ile ned til Straahytten for at advare Greven. I hurtigt Løb naa'r

hun Hytten, i hvis Dør Greven staar og ryger en Cigaret; da han ser Baronessen, kaster han tankeløst Cigaretten og drager hende med sig ind.

Baronen, som hurtigt opdager hendes Forsvinden, løber efter ned til Hytten. I afmægtigt Raseri knytter han truende Hænderne og vil netop styrte sig mod Døren, da han ser Røg og Ild i Kvaset omkring Hytten, saa løfter han i Extase Armene mod Himlen, og

med Udraabet: „Gud hævner mig!“ skyder han den udvendige Slaa for og styrter bort.

Ilden breder sig. Flammerne omspænder Hytten, og Røg og Hede er ved at kvæle de to derinde; Greven søger med en Spade at hugge sig igennem Væggen, men brændende Flager styrter ned, og Baronessen falder be-

efter ned til Hytten. I afmægtigt Raseri knytter han truende Hænderne og vil netop styrte sig mod Døren, da han ser Røg og Ild i Kvaset omkring Hytten, saa løfter han i Extase Armene mod Himlen, og med Udraabet: „Gud hævner mig!“ skyder han den udvendige Slaa for og styrter bort.

Ilden breder sig, Flammerne omspænder Hytten, og Røg og Hede er ved at kvæle de to derinde; Greven søger med en Spade at hugge sig igennem Væggen, men brændende Flager styrter ned, og Baronessen falder besvimet om; Greven springer til for at støtte hende, just som Taget skrider ned og begraver dem.

I Folkestuen har man bemærket Ildskæret — der slaas Allarm, alle løber forvirrede rundt, forlader Dansesalen og strømmer til Brandstedet; Sprøjter er i Gang, men af Hytten er der kun en rygende Dynge. Nu kommer Herskabet ogsaa tilstede; Baronon og Forvalteren søger med Brandhager efter Ligene. Man forstaar, at der har vist sig et frygteligt Syn for dem, thi Baronon holder fortvivlet og hulkende Hænderne for Ansigtet.

Efter denne rystende Tragedie er der øde og trist paa det gamle Slot; den „gamle Naade“ maa ordne alt, og Karen, der ikke alene har mistet sin Moder, men ogsaa har faaet en lille Hjertesorg, da Greven — Genstanden for hendes uskyldige, barnlige Sværmeri — ogsaa er død, maa nu efter en rørende Afsked med den „gamle Naade“ forlade Slottet sammen med Guvernanten.

Baronen selv er bleven aldeles sløv og søger stadig Bedøvelse i stærke Drikke; hver Nat lister han sig pint af Samvittighedsnag ned i Vinkælderen for at finde Glæmsel.

Men en Nat viser hans døde Hustru sig for ham dernede, og Vanvidets og Deleriets Mørke sænker sig over ham. Den „gamle Naade“, der finder sin Søn nede i Kælderen, sløv som et Dyr, griber nu triumferende Styret for Alvor.

Nu har hun atter Magten i Hænde og hun slipper den aldrig mere.
